

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.252 van 29 oktober 1997
in de zaak A. 69.184/X-6631.**

In zake : Hedwig REDANT,
wonende te 9420 ERPE-MERE,
Ottergemdorp 59

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Hedwig REDANT op 31 mei 1996 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 21 maart 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, waarbij zijn beroep tegen de beslissing van 10 januari 1991 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende weigering van de vergunning "voor het aanleggen van een weg" op een perceel gelegen aan de Industrieweg te Erpe-Mere, kadastraal bekend Sectie A, nrs. 867 a en 872 d, wordt verworpen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. BOVIN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 2 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 september 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. SAEYS, die verschijnt voor verzoeker en van Advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd J. HUBREGTSEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker in het tweede middel o.m. aanvoert dat de bestreden beslissing "lijnrecht in(gaat)

tegen het arrest van de Raad van State van 3 december 1992 door het totaal ontkennen en negeren van de bestemmingsongevoeligheid van de bewuste weg";

Overwegende dat in haar nota de verwerende partij o.m. antwoordt :

"(...)

Elke constructie, dus ook een weg of een andere verharding die vergunningsplichtig is, is door haar aard en gebrek (sic) bestemmingsgevoelig en dient derhalve steeds getoetst te worden aan de vigerende bestemmingsvoorschriften.

De vergunningsverlenende overheid is dan ook van oordeel dat een verharding die hoort bij of in functie staat van een gebouw met een bepaalde bestemming, ongeacht de ligging ervan, in casu tussen de twee vestigingsplaatsen van het bedrijf, participeert aan de bestemming zoals vastgelegd in het Gewestplan. Aldus heeft deze constructie onmiskenbaar een niet negeerbare impact op de in het Gewestplan vastgelegde bestemming, zodat de aanvraag moet worden getoetst aan het bestemmingsvoorschrift";

Overwegende dat bij besluit van 22 oktober 1990 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Erpe-Mere aan verzoeker de bouwvergunning werd afgegeven voor de oprichting van een atelier met burelen aan de Industrieweg te Erpe-Mere en de vergunning voor het aanleggen van een verbindingsweg tussen deze constructies werd geweigerd; dat in beroep de vergunning voor de aanleg van de verbindingsweg werd geweigerd bij besluit van 20 januari 1992 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden; dat voormelde beslissing werd geschorst bij arrest nr. 39.833 van 25 juni 1992 en vernietigd bij arrest nr. 41.264 van 3 december 1992; dat daarop, bij het thans bestreden besluit van 21 maart 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, het beroep van verzoeker tegen het besluit van 10 januari 1991 van de bestendige deputatie opnieuw werd verworpen; dat eerstbedoeld besluit overweegt :

"Overwegende dat, ongeacht de ligging van de weg tussen de twee vestigingsplaatsen van het bedrijf, een verharding die hoort bij of in functie staat van een gebouw met een bepaalde bestemming, wel degelijk participeert aan de bestemming zoals vastgelegd in het gewestplan; dat immers in casu mogelijks niet de constructie alsdusdanig, doch wel de aard en het gebruik ervan, een niet negeerbare impact heeft op de bij gewestplan vastgelegde bestemming; dat in die optiek, in tegenstelling tot wat de Raad van State in het hierbovenaangehaalde arrest stelt, een private weg niet enkel wanneer hij geïntegreerd is in een gebouwencomplex, doch ook wanneer hij naar dat gebouwencomplex leidt, niet bestemmingsongevoelig is en derhalve dient getoetst aan de met deze bestemming verband houdende planologische voorschriften; dat de geplande uitbating van de weg, in functie van de hogerbeschreven bedrijvigheid, en het onttrekken van de bewuste grond ten behoeve van een landbouwvreemde activiteit, rechtstreeks in strijd komen met de bestemming agrarisch gebied; dat terzake geen afwijkings- of uitzonderingsregels voorhanden zijn die een afwijking op de geldende ordeningsvoorschriften kunnen rechtvaardigen";

Overwegende dat het arrest nr. 41.264 van 3 december 1992 overweegt :

"Overwegende dat een voor privé verkeer van personen en vervoer van goederen dienstige weg, tenzij hij geïntegreerd is in een gebouwencomplex dat uiteraard een bepaalde sociale of economische bestemming heeft -wat te dezen niet het geval is- niet participeert aan de bestemmingen die in de plannen van aanleg worden vastgesteld en dus bestemmingsongevoelig is; dat een private weg in beginsel dan ook niet getoetst dient te worden op zijn verenigbaarheid met de in de plannen van aanleg aan het gebied gegeven bestemming; dat enkel onderzocht dient te worden of het tracé en de ligging ervan stroken met de eisen van de goede plaatselijke ordening; dat de ontworpen weg amper 90 m lang en 4 m breed is; dat een hoge sierhaag het zicht vanuit de paar aanpalende bewoonde eigendommen op de betrokken weiden afschermt; dat de weg wordt aangelegd door het verharderen van de grond door middel van een laag dolomiet, zonder wijziging van het reliëf van de bodem; dat de beperkte omvang van het betrokken ambachtelijk bedrijf, de kleine lengte van de weg, het gebruik ervan, met name voor het verkeer van personen en voor het lichte manuele of mechanische transport van materialen en producten, niet direct aannemelijk maken dat die weg de goede plaatselijke aanleg in het gedrang zal brengen";

dat het bestreden besluit, door te stellen dat "in tegenstelling tot wat de Raad van State in het hierboven aangehaalde arrest stelt, een private weg niet enkel wanneer hij geïntegreerd is in een gebouwencomplex, doch ook wanneer hij naar dat gebouwencomplex leidt, niet bestemmingsongevoelig is en derhalve dient getoetst aan de met deze bestemming verband houdende planologische voorschriften", het gezag van het gewijsde van het arrest nr. 41.264 schendt; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker voldoende concrete gegevens aanbrengt die aantonen dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn, wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 21 maart 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, waarbij het beroep van Hedwig REDANT tegen de beslissing van 10 januari 1991 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende weigering van de vergunning "voor het aanleggen van een weg" op een perceel gelegen aan de Industrieweg te Erpe-Mere, kadastraal bekend Sectie A, nrs. 867 a en 872 d, wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negenentwintig oktober
1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was
samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	D. MOONS,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.